

ЛВ

Лісовий Вісник

№4 (43) 14.03 – 14.04.2015

Благодать печерного храму

(16 стор.)

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: **89631**

Рудольфо знаходиться у самому центрі міста Лева. Готель поєднав у собі історичну автентичність кам'яниці та комфорт і затишок сучасного помешкання. На Вас завжди чекатимуть бездоганний сервіс та чудова атмосфера.

we love having you here ♥

- ✓ Сніданок
- ✓ Багатомовний персонал
- ✓ Консьєрж
- ✓ Сейфи у номері
- ✓ Конференц сервіс
- ✓ Шлюдова рецепція та рум сервіс
- ✓ Чай/кава

79008 м. Львів, вул. Вірменська, 4
 тел. +38 (0)32 236 80 00
 e-mail: info@rudolfo.com.ua
 skype: rudolfo.hotel
 web: rudolfo.com.ua

www.kronospan.com.ua

kronospan

K006 SU, PW
 Дуб Урбан Бурштиновий

PALETTENFABRIK BASSUM

Екологія в побуті

Заснована у 1961 році, і сьогодні займає позиції лідера на європейському ринку дерев'яної тари.

www.bassum.com

увага!

Наш фотоконкурс

Тричас конкурс на краще фото живої природи та мисливських і рибальських сюжетів. Переможці отримують цінні призи. Просимо супроводжувати свої фото списком інформацією про автора та місце зйомки. Віддавати вам фотографування!

Всеукраїнський журнал
Лісовий Вісник

Передплатний індекс:
89631

Свідцтво Міністерства юстиції України про державну реєстрацію друкованого засобу інформації КВ №18041-6891Р від 16.08.2011р.

Адреса юр.: пр-т Волі, 30, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43000
 Адреса факт.: вул. Бойка, 1, офіс 309, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43025
 тел./факс: (0332) 24-99-29, тел. бухгалтерії: 095 828 57 27
 e-mail: lis.gurnal@gmail.com
 Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Головний редактор:
Чурило Оксана Андріївна
 e-mail: lv.churilo33@gmail.com

Редакція:
 Колесник Б. І. – заслужений лісівник України, кандидат економічних наук, голова постійної комісії з питань екології, раціонального використання природних ресурсів Волинської області
 Туниця Ю. Ю. – Президент Лісівничої академії наук України, ректор Національного лісотехнічного університету України, академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор економічних наук, професор

Бухгалтер: Віра Думська
 Дизайн та верстка: Микола Волошин
 Кореспонденти: Анна Кравець, Тетяна Галаніна
 Позаштатні кореспонденти: у Волинській обл. – Валерій Пневський, у Луцькій обл. – Володимир Мартинів, у Рівненській обл. – Тетяна Мізнікова
 Позаштатні фотокореспонденти: Ганна Снітко, Костянтин Баран, Олександр Дурманенко

Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту без письмового дозволу редакції не допускається

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних, наданих респондентами та зміст рекламних матеріалів. Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені
 ©ТзОВ «Лісовий вісник»
 Луцьк, 2015 р.
 Віддруковано у ТзОВ «Друкмаркет»

Перша сторінка:
 Фото Оксани ЧУРИЛО

Журнал можна передплатити у відділеннях Укрпошти або придбати та замовити у редакції

Зміст

- 4 Антарктида стає ближчою
- 5 Новини з відусіль
- 6 «Галузь реформується, а ліс був, є і буде...»
- 8 Кримський досвід лісового туризму
Анатолій Ковальський
втілює на Буковині

- 11 Війна за мисливські угіддя
- 13 Сезон сплавів відкрито
- 14 Моя професія
- 15 Історія медової княгині
- 16 Благодать печерного храму
- 18 У мандри за покликом серця
- 20 Тварини, яких... уже нема
- 21 Хто кращий?
- 22 Велич імперії творили українці
- 24 Не любите нищити квітів? Створіть істівний букет!
- 26 Унікум серед дерев
- 27 Цілюща аптека
- 28 Нотатки натураліста
- 29 Сонячна панacea
- 30 КРОСВОРД
- 31 Лісовичок

колонка редактора

Цього року Пасха рання. Міста і села чепуряться до приходу Великодня. Люди намагаються приборати на своїх обійстях. І це закономірно. Бо хочеться свята у злагоді з собою, у чистоті помислів, думок і... подвір'їв.

...Ми дуже хочемо в Європу. Говоримо про це на всіх усядах, розмахуємо прапорами із кілечком зірочок і ставимо те кілечко на наш прапор, ніби наближаючи прекрасне майбутнє. Нам здається: ось станемо Європою – і все. У нас такі ж приборані вулиці, такі ж дороги, таке ж життя.

А як живемо ми? Маємо зрозуміти: кинувши папірець чи недопалок дотолу, тим самим віддаляємося від омріяного майбутнього. Або, приміром, дві прикордонні області – Волинь і Львівщина, якими кожен подорожній мусить проїхати, перш ніж дістанеться місця призначення. І що? Що бачать іноземці? Європейські дороги? Латка на латці, і то в кращому випадку. Один напрямок варті неабиякої уваги – «траса» Луцьк-Львів, яка схожа більше на згорьовану війною територію, аніж на дорогу, що пережила «Євро-2012», кільканадцять виборів, кілька урядів та масу політиків.

А що подумують про культуру наших громадян, заїхавши на пікнік до лісу? Принагідно зауважу, що з настанням весни у кожній службі є свої «підсніжники», які треба приборати. Мільйонери так називають невідомі трупи, які виривають на поверхню зі сходом снігу; дорожники – ями, яких ніби не було восени, але вони з'явилися навесні, а лісівники – вагони сміття. Тисячі вантажників із непередбачено вивозять на сміттєзвалища із лісу. Тисячі! А це є момент, коли серед лісу «доброрядні» господарі намагаються зробити таке собі кладовище відходів. Викопують яму – і вивозять усе, що зайве в господарстві.

І ніби все у нас є. І освітні заходи на тему збереження екології, і семінари, й екологічні дні. Лише немає самоконтролю і розуміння. Сьогодні приборали – завтра насмітили, післязавтра знову приборали. А якщо не смітити? Хоча б намагатися це зробити! Якщо кошти витратити за призначенням? Якщо робити якісно роботу – без лукавства і намагання викрутити щось на свою користь? Не жити одним днем, а з поглядом у майбутнє. Не будувати своє життя в країні, а життя країни і своє у ній?

Сьогодні дивна ситуація. Певна кількість людей їде захищати цілісність України, ще частина з усіх сил намагається їм допомогти, займаючись волонтерським рухом, а якась – живе одним днем, точніше, на перспективу винятково для себе. Нещодавно, будучи у лісі, зіптовхнулася із людьми з металощукачами. Кажуть, на таке тепер бум. Шукають скарбів. Легких грошей. Тих грошей, які хтось колись заробив і приховав, тікаючи від ворогів, чи залишив по собі, померши. Так, сьогодні важко жити. Але легкі гроші ніколи нікому не приносили добра. І замість того, аби працювати, гуртом творити наше майбутнє, шукаємо легкої наживи, легких грошей, легкої роботи, легкого, як нам здається, європейського життя. Але такого не буває.

...У Великодні свята хочу пригадати життя Ісуса, якого за легкі гроші продав Іуда. Він зрозумів, що Ісус не прагне бути царем, тож і йому не знайдеться місця біля трону. А от тридцять срібняків були більш реальними. Віра Іуди вимірювалася грішми і владою. Навіть виправити ситуацію він не дав можливості, бо, розкавшись, покінчив життя самогубством. Зовсім інша історія в апостола Петра, який зрадив Ісуса, тричі зрідивши його. Але показався і власним життям довів, що справжня віра і довіра Богові може творити дива і відчинити двері Царства Небесного.

Так і ми – маємо зрозуміти, яким шляхом ідемо. Ми зробили правильний крок, тож не варто лукавити і продаватися за 30 срібняків, не варто бажати чужого добра. Треба будувати своє життя, бути повноцінним членом Європи, а не придатком, з яким не знайомі, як чинити.

У нас є шанс. Колись ці слова говорили пошепки, тепер же маємо можливість кричати їх на повні груди. Казати і своїми справами творити сказане: «Христос Воскрес – воскресне Україна»!!!

Оксана ЧУРИЛО,
 заслужений журналіст України,
 головний редактор журналу «Лісовий вісник»